

SEMMELWEIS EGYETEM
Egészségügyi Közszolgálati Kar



Integrált szülő-csecsemő konzultáció
Szakirányú Továbbképzési Szak
TANTERV

Budapest, 2020.

A Szenátus 97/2020. (VI.25.) számú határozata alapján elfogadva.

I. Intézményi keret és elérhetőség

Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézet

A Mentálhigiéné Intézet 2010 áprilisától a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Közszolgálati Kar (a továbbiakban: SE-EKK) intézményeként folytatja tevékenységét. Az Intézet az Oktatási Hivatal engedélye alapján két mesterképzést (szociális munka mesterképzés, mentálhigiéné családtudományi és családterápiás mesterképzés), valamint hét szakirányú továbbképzést (mentálhigiéné és szervezetfejlesztő szakirányú továbbképzés, mentálhigiéné lelkipozíciói szakirányú továbbképzés, laktációs szaktanácsadó szakirányú továbbképzés, integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzultáció továbbképzés, közösségi és családi mediáció szakirányú továbbképzés, iskolai szociális munka továbbképzés és idősügyi interaktív életút-tanácsadó szakirányú továbbképzés) indíthat. Intézetünk feladatkörébe tartozónak tekinti a végzett hallgatók praxiskísérését, a kutatáson alapuló folyamatos curriculum-fejlesztést, a képzési szakanyagok készítését, valamint a segítő szakemberek képzését és továbbképzését.

Intézményi keret és elérhetőségek

Postacím: Mentálhigiéné Intézet 1450 Budapest, Pf. 91.
Cím: 1089 Budapest, Nagyvárad tér 4.
Központi tel.: (1) 266-0878
Központi fax: (1) 214-5685
Honlap: <http://semmelweis.hu/mental/>

Intézetigazgató:

Dr. Pethesné Dávid Beáta, egyetemi tanár

Szakfelelős:

Dr. Danis Ildikó tudományos főmunkatárs
Tel: (1) 459-1500 / 56549 mellék;
E-mail: danis.ildiko@public.semmelweis-univ.hu

A tanulmányi ügyek intézésének helye:

E-mail: mental-tanulmanyi@public.semmelweis-univ.hu
Cím: 1089, Budapest, Nagyvárad tér 4. (XIX. emelet, 1908. szoba)
Tel: (1) 459-1500 / 56527-es mellék
Fax: (1) 214-5685

Oktatással, oktatásszervezéssel kapcsolatos ügyintézés:

Dr. Danis Ildikó tudományos főmunkatárs
Tel: (1) 459-1500 / 56549 mellék;
E-mail: danis.ildiko@public.semmelweis-univ.hu

Hallgatói ügyek, oktatás szervezéssel kapcsolatos ügyintézés:

Jindáné Dr. Labádi Gabriella ügyintéző
Tel: (1) 459-1500 / 56523 mellék;
E-mail: jinda.gabi@public.semmelweis-univ.hu

Tandíjfizetéssel, számlázással kapcsolatos ügyintézés:

Gasparikné Csatári Anikó tanulmányi ügyintéző
Tel: (1) 459-1500 / 56527-es mellék
E-mail: mental-tanulmanyi@public.semmelweis-univ.hu
Cím: 1089, Budapest, Nagyvárad tér 4. (XIX. emelet, 1908. szoba)

II. Általános információk

A SE-EKK Mentálhigiéné Intézet Integrált szülő-csecsemő konzultáció szakirányú továbbképzésének specifikumai

Általános bevezető

A kora gyermekkori regulációs zavarok megelőzése, felismerése, és kezelése eddig nem kielégítően megoldott problémának tekinthető Magyarországon, hiszen ezek a zavarok főként az egészségügyi ellátás keretében jelennek meg akkor, amikor a probléma már súlyossá nőtte ki magát (pl. orvosi ellátást igényel). Ennek a komplex problémakörnek a megoldása (korai felismerés, megelőzés, illetve speciális, a kapcsolatra irányuló intervenció) interdiszciplináris és speciális szakmai felkészültséget igényel. Bizonyos posztgraduális (szakpszichológusi, pszichoterápiás, illetve szakorvosi) képzéseknek része e problémakörrel vagy ennek részeivel való foglalkozásra történő felkészítés, ám az egységes, a problémakör komplexitását figyelembe vevő tematikus szakirányú képzés csak néhány esztendeje létezik a magyar felsőoktatásban. A képzés korábban a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen folyt, sikeres akkreditációt követően az első évfolyam 2010-2012, a második évfolyam pedig 2012-2014 között képződött. Sikeres egyetemi jóváhagyás és az Oktatási Hivatal által jóváhagyott szakindítási engedély birtokában a képzés 2014 őszétől, változatlan tematikával a Semmelweis Egyetem keretén belül, 2015 őszétől pedig az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karon is folytatódott Magyarországon.

A szak szaklétesítésének Oktatási Hivatali regisztrációs száma: OH-FHF/1088-4/2009.

A szak a 10/2006. (IX. 25.) OKM rendelet alapján került kidolgozásra.

A képzést indítani kívánó felsőoktatási intézmény neve, címe

Semmelweis Egyetem; Budapest, Üllői út 26.

Kari tagozódású felsőoktatási intézmény esetén a képzésért felelős kar megnevezése

Egészségügyi Közszolgálati Kar; Budapest, Kútvölgyi út 2.

Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens

A képzési idő, a szakon a félévek, valamint az oklevél megszerzéséhez szükséges kreditek száma:

4 félév (120 kredit)

Képzési forma: levelező képzés

A szakirányú továbbképzés képzési területe:

társadalomtudományok

Információk hallgatóknak

A hallgatók minden, a képzéssel kapcsolatos aktuális tudnivalóról és az egyes stúdiumok követelményeinek részleteiről az intézet honlapjáról (mental.semmelweis.hu) tájékozódhatnak.

„Fórumok”

A hallgatók és a tanári kar közötti szervezett információcserére szolgálnak. A fórumszerű megbeszélésekre többféle lehetőség van. A hallgatók közvetlenül és/vagy választott képviselőik révén fordulhatnak az Intézet oktatói testületéhez.

Hallgatói Önkormányzat (HÖK) Irodája

1089 Budapest, VIII. Nagyvárad tér 4. Hallgatói Centrum F-30. terem
Tel: 210-2930/56100, Fax: 210-4407

Fogyatékosügyi és esélyegyenlőségi koordinátor

Horváth Balázs

E-mail: horvath.balazs@semmelweis-univ.hu

Tel: 06-20-825-8426

Tanulmányi kötelezettségek

A képzés tanulmányi követelményeire vonatkozóan a Semmelweis Egyetem Tanulmányi és Vizsgaszabályzata az irányadó.

(<https://semmelweis.hu/jogigfoig/dokumentumtar/szabalyzattar/szervezeti-es-mukodesi-szabalyzat/iii-konyv-hkr/>)

Az egyes stúdiumokhoz tartozó követelményekről és határidőkről a hallgatók minden félév elején e-mailen és a honlapon is részletes tájékoztató csomagot kapnak.

Beiratkozás: A költségtérítési díj fizetésére kötelezett hallgató csak abban az esetben iratkozhat be a következő szemeszterre és folytathatja a képzést, ha a befizetést igazoló dokumentumot vagy annak másolatát leadja, illetve, ha részletfizetési kedvezmény vagy fizetési haladék iránti kérelme van folyamatban.

Az egyes stúdiumok tananyaga az előadásokon elhangzottakból, a gyakorlatokon elsajátítottakból és a kötelező irodalomból tevődik össze.

Értékelési és ellenőrzési módszerek, eljárások

A számonkérés formáit az egyes stúdiumok esetében a tantárgyi táblázat tartalmazza A Semmelweis Egyetem Tanulmányi és Vizsgaszabályzatával összhangban a „gyakorlati jegy” és a „kollokvium” ötfokozatú minősítés. A hallgató teljesítményének ötfokozatú értékelése: jeles (5), jó (4), közepes (3), elégséges (2), elégtelen (1) minősítés. Egyéb kérdésekben a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Közszolgálati Kar Kreditrendszerű Tanulmányi és Vizsgaszabályzata tekintendő irányadónak.

Korábbi tanulmányok beszámítására vonatkozó szabályok

A korábbi tanulmányok beszámításának elbírálása a Semmelweis Egyetem, Egészségügyi Közszolgálati Kar, Curriculum Kreditátviteli és Oktatási Bizottságának hatáskörébe tartozik.

Tanári kar

A képzés kidolgozói:

Prof. Dr. Hédervári-Heller Éva (Berlin), egyetemi tanár, gyermek- és ifjúsági analitikus, integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens és terapeuta, kötődéseméleti kutató, szupervizor

Dr. Németh Tünde (Budapest), gyermekgyógyász, pszichoterapeuta szakorvos, szülő-csecsemő/kisgyermek konzulensi vezető oktató és terapeuta

További oktatók:

Prof. Dr. Pethesné Dávid Beáta, egyetemi tanár, szociológus, intézetigazgató

Dr. Danis Ildikó, fejlődépszichológus, alkalmazott egészségpszichológiai szakpszichológus, pár- és családterapeuta, integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens, tudományos főmunkatárs

Góczán-Szabó Ildikó, gyógypedagógus, klinikai szakpszichológus, integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens

Koller Éva, klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta

Prónay Beáta, gyógypedagógus-pszichológus, integrált szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens

Szakanyagok

Az akkreditációra elkészített anyag Prof. Dr. Hédervári-Heller Éva (Berlin) és Dr. Németh Tünde (Budapest) több mint 15 éves szakmai együttműködésének eredménye. A képzés anyaga és az ennek mentén megalapozott szakmai munka többféle konzultációs és terápiás szemlélet, gyakorlat szintézise, amely ilyenformán új, integrált irányvonalat képvisel a kora gyermekkori intervenciók területén. A képzés anyaga a *“Szülő-csecsemő konzultáció és terápia - A viselkedésszabályozás zavarai csecsemő- és kisgyermekkorban”* (Hédervári-Heller, 2008; Animula, 2020 előkészületben) című, ebben a témában megjelent könyvre támaszkodik.

A képzés célja:

A szakirányú továbbképzési program célja az egészségügyi és a pszichoszociális területeken dolgozó szakemberek (orvosok, (gyógy)pedagógusok, pszichológusok, pszichoterapeuták, védőnők, kisgyermeknevelők, szociális munkások stb.) speciális képzése a **szülő-csecsemő konzultáció, valamint terápia** alkalmazására. A szülő-csecsemő konzultáció/terápia, mint egy kora gyermekkori prevenció és intervenció módszer, egy tudományosan megalapozott metódus az érzelem- és viselkedésszabályozási problémák (regulációs zavarok) kezelésére, enyhítésére csecsemő- és kisgyermekkorban.

Több szakma és intézet együttműködése mellett valósulhat csak meg képzési célunk.

A kora gyermekkori viselkedésszabályozás problémái, a regulációs zavarok - excesszív sírás/krónikus nyugtalanság, alvászavarok, valamint táplálkozási és gyarapodási zavarok - klinikai szempontból a csecsemő- és kisgyermekkor pszichés vagy pszichoszomatikus problémáinak és a későbbi pszichogén megbetegedések előfutárainak tekinthetők. Ezek a kora gyermekkori viselkedésszabályozási zavarok multifaktoriálisan meghatározottak, nem tekinthetők sem egyértelműen orvosi, sem egyértelműen pszichoszociális problémának. E tünetek létrejötte komplex: mind a gyermek oldaláról meglévő biológiai rizikófaktorok, mind a szülőknél meglévő kedvezőtlen pszichoszociális feltételek, és a szociális környezet támogatási mértéke is kifejtheti hatását.

A kora gyermekkori regulációs zavarok megelőzése, felismerése, és kezelése eddig nem kielégítően megoldott problémának tekinthető Magyarországon, hiszen ezek a zavarok főként az egészségügyi ellátás keretében jelennek meg akkor, amikor a probléma már súlyossá nőtte ki magát (pl. orvosi ellátást igényel). Ennek a komplex problémakörnek a megoldása (korai felismerés, megelőzés, illetve speciális, a kapcsolatra irányuló intervenció) interdiszciplináris és speciális szakmai felkészültséget igényel. Bizonyos posztgraduális (szakpszichológusi, pszichoterápiás, illetve szakorvosi) képzéseknek része e problémakörrel vagy ennek részeivel való foglalkozásra történő felkészítés, ám az egységes, a problémakör komplexitását figyelembe vevő tematikus szakirányú képzés csak néhány esztendeje létezik a magyar felsőoktatásban. A képzés korábban a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen folyt, sikeres akkreditációt követően az első évfolyam 2010-2012, a második évfolyam pedig 2012-2014 között képződött. Sikeres

egyetemi jóváhagyás és az Oktatási Hivatal által jóváhagyott szakindítási engedély birtokában a képzés 2014 ősztől, változatlan tematikával a Semmelweis Egyetem keretén belül, 2015 ősztől pedig az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karon is folytatódott Magyarországon.

A gyakorlati tapasztalat szerint a kora gyermekkori regulációs zavarok előfordulása jelentősen emelkedő tendenciát mutat. Annak ellenére, hogy egyre több egészségügyi intézményben jelenik meg e speciális problémakörnek a kezelésére irányuló program, a gyermekkori regulációs zavarok nagy része olyan környezetben jelenik meg (bölcsőde, védőnői gondozás, gyermekorvosi ellátó hálózat, stb.), amely nincs felkészülve a probléma felismerésére és kezelésére. Az orvosi, védőnői képzések jelenleg még csak részlegesen tartalmazzák ezt az ismeretanyagot, így csak részben valósul meg a szakemberek gyakorlati felkészítése.

A 90-es évek második felében magánkezdeményezésekben (kórház, magánrendelő), valamint az Országos Gyermekkegészségügyi Intézetben indult első próbálkozások¹ nem biztosították a támogatásra szoruló, csecsemőt és kisgyermeket nevelő családok széleskörű, országos ellátását. **A szakemberek szülő-csecsemő konzultációra és terápiára való képzésének elkezdése fontos lépés volt egy hatékony egészségügy és társadalompolitika elősegítésére.**

Ahhoz, hogy a csecsemő- és kisgyermekkori regulációs zavarok felismerése és kezelése - mint a korai prevenció és intervenció tartó pillére - a különböző szakmákban is széleskörűen meghonosodjon **Magyarországon, speciálisan képzett szakemberekre és egy széleskörű ellátó hálózatra van szükség.** Ennek az innovatív prevenció és intervenció szakképzésnek a sikeres országos elterjesztése csak közös társadalmi felelősségvállalás mellett valósulhat meg, mely egy **szoros politikai, egészségügyi, szociális, oktatási és tudományos összefogást igényel.**

A szoptatási és a gyerekrendeléseken egyre több család jelentkezik sírós, hasfájós, evés- és alvászavarban szenvedő csecsemővel és kisgyerekekkel, akiknél az orvosi vizsgálatok során organikus rendellenesség nem található, és egyértelműen a különböző okokra visszavezethető kora gyermekkori pszichoszomatikus problémákkal állunk szemben. Hasonló panaszokról számolnak be a szülők a védőnőknek, a bölcsődei játszócsoportokban és a

¹ Az **Országos Gyermekkegészségügyi Intézet** keretén belül működő „Családbarát Program” 2002 és 2003 évi interdiszciplináris konferenciáján foglalkozott a kora gyermekkori regulációs zavarok elméleti alapjaival és kezelési lehetőségeivel Magyarországon. A nagy szakmai érdeklődés megteremtette azt a lehetőséget, hogy az ezt követő évben a „Családbarát Konferencián” neves hazai és nemzetközi szakemberek közösen foglalkoztak ezzel a témával. Erre alapozva, nemzetközi együttműködéssel, elsősorban németországi szakemberek és intézmények támogatásával, **Prof. Hédervári-Heller Éva** segítségével jött létre egy szakmai képzés, mely a kora gyermekkori regulációs zavarok kezelési lehetőségeit mutatta be elméleti és gyakorlati szinten. Prof. Hédervári-Heller Éva, akkor a „Deutsche Liga für das Kind in Familie und Gesellschaft” elnökhelyettesi vezetőségi tagja és **Dr. Németh Tünde** az „Országos Gyermekkegészségügyi Intézet” osztályvezető főorvosa közös együttműködésével jött létre **2005-ben az első 100 órás továbbképzés a „Szülő-csecsemő konzultáció és terápia”** alapjainak az elsajátítására. Ennek a továbbképzésnek az egyik nagy jelentősége, hogy a különböző szakterületeken dolgozó résztvevők (egészségügy, pedagógia és pszichológia) közösen tárgyalták a korábbiakban ismertett program tartalmát és kölcsönösen profitálhattak a másik szak jellegzetes gyakorlati tapasztalatából. Az új szak bevezetésének a szükségességét és a továbbképzésen elsajátított ismeretanyag gyakorlatban való hasznosítását a résztvevők egyenhangúan pozitívan értékelték. Az is nyilvánvalóvá vált, hogy erre az új szakra való felkészülés egy 100 órás továbbképzési oktatás keretein belül nem megvalósítható. A sok új ismeretanyag elsajátítása, a gyakorlati tapasztalatok szupervíziós ellenőrzése, a pedagógiai, terapeutai és egészségüggyel kapcsolatos kompetencia megszerzése egy hosszabb folyamat eredményeként valósítható csak meg. Sikeres akkreditáció után a kétéves képzés először 2010-ben a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen indult, majd később a Semmelweis Egyetemen és az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karán folytatódott.

bölcsődékben dolgozó szakembereknek, valamint a pszichológusoknak. A szakemberek a szülők kérdéseire, a kisgyerekekkel való problémáira gyakran nem találnak kielégítő választ, mivel a szakmai képzettségük erre a részterületre nem terjed ki. A gyámügy alkalmazottjai, valamint a jogi szakemberek is találkoznak a csecsemő és a kisgyermekkor regulációs zavarainak a problémakörével, melyre nincsenek felkészülve. A csecsemő és a kisgyermekkor regulációs zavarainak felismerésére, valamint kezelésére irányuló **interdiszciplináris új szakemberképzés** a jogi területeken is hatékonyan működhetne. A kora gyermekkori traumákból vagy más egyéb családi problémából eredő pszichés problematikák figyelembe vétele nagyobb mértékben elősegítené a gyámhatósági, valamint a bírósági döntéseket a kisgyermek sajátos fejlődési rendellenességének a figyelembe vételével. **Ezen ismeretek elterjesztése végső soron az egészségügyi, pszichológiai, pedagógiai és jogi szakemberek munkájának a hatékonyságát és a hatáskörükbe tartozó kisgyermekes családok életminőségének és mentális egészségének a javulását eredményezheti.**

Kiemelhetjük, hogy ezzel a szakmai képzéssel **a meglévő pszichoszociális és egészségügyi szakmákon belül egy új „szubspecialitás” jön létre.** Egy olyan szakmai kompetenciabővítés lép elő, mely a korai prevenció, intervenció és a gyógyítás területén egyaránt hatékonyan működhet.

Az utóbbi évtizedekben a társadalom és a család a gyerek fejlődésében és nevelésében betöltött szerepe újraértékelődött, mely sok bizonytalansághoz vezetett, mind családi, mind pedig szakmai körökben. A kora gyermekkori regulációs zavarok tünetei például napjainkig a köztudatban, mint ismert jelenségek léteztek, de ezek elsődlegesen nevelési problémának számítottak, melynek megoldásával a család többé-kevésbé magára maradt. Így a kora gyermekkori regulációs zavarok kezelése nem történt meg, és mindez a gyerek további egészséges pszichoszociális fejlődését nagymértékben hátráltatta. Sok esetben a nem megoldott kisgyermekkor regulációs zavarok a későbbi gyermekkorban más tünetekben folytatódtak, azaz tünetváltás formájában továbbra is megőrizték negatív hatásukat.

Az új társadalmi változás a család struktúra a megváltozását is magával hozza. A többgenerációs családok felbomlása nagymértékben befolyásolja a fiatal családok izolációját és a kisgyermek fejlődésében előbukkanó viselkedési problémák megoldásához szükséges családon belüli támogatás hiányát. A többgenerációs családok gyakran mentesítették a fiatal szülőket, és így legalábbis enyhítően hatottak a csecsemő vagy kisgyermek regulációs zavaraira.

Összefoglalóan megállapíthatjuk, hogy a szülő-csecsemő konzultációs és terápiás képzés pótolja a csecsemő és kisgyermekkor nem-organikus rendellenességeinek feltárását és gyógyítását. Egyidejűleg reagál egy társadalmi, pontosabban egészségügyi és családpolitikai szempontból mindeddig hiányosnak tekinthető problémakör megoldására.²

² Nemzetközi trendek az új szak vonatkozásában, ezek várható megjelenése Magyarországon

A csecsemő és kisgyermekkor pszichés fejlődésének a jelentősége, leginkább az egészséges fejlődés feltételeinek és annak zavaró tényezőinek a feltárása a **fejlett nyugati országokban már évtizedek óta a tudomány és a gyakorlat lényeges tárgya.** A csecsemőkutatás és a kötődésemélet tudományos vizsgálatainak az eredményei nagymértékben hozzájárultak a csecsemő és kisgyermekkor egészséges és rendellenes pszichés fejlődésének a feltárásához és tudományos magyarázatához. Erre alapozva megfogalmazódtak a kora gyermekkori regulációs zavarok tünetei és kezelési lehetőségei a különböző egészségügyi és pedagógiai szakterületek egyenértékű bevonásával. A korai prevenció és intervenció szükségességét fölismerve úgy az Európán belüli, mint pedig az Európán kívüli ipari országok ennek megfelelő intézkedéseket hoztak. **Ide sorolható a számtalan nemzeti és nemzetközi konferencia megtartása, a szakemberek képzése és továbbképzése, a szülő-csecsemő konzultáció és terápia országos hálózatú kiépítése, valamint a módszer hatékonyságának tudományos vizsgálata.**

Így emelkedhetett a szülő-csecsemő konzultáció és terápia Európa nyugati államaiban az egészségügy és a kisgyermekkor pszichoszociális ellátásának központi témájává. Németországban például a gyermek- és családnevelési szaktanácsadók sorjában képeztették tovább szakembereiket a csecsemő- és kisgyermekkor pszichés és pszichoszomatikus problémáinak a fogadására. Ezen túlmenően a szülő-csecsemő terápia egy elismert

III. Rövidtávú cél(ok):

1. A kora gyermekkori egészséges fejlődéssel, illetve a klasszikus regulációs problémákkal kapcsolatos ismeretek átadása, megszilárdítása, és kezelési lehetőségek szupervízióval történő gyakorlása a kisgyermekkel és családjaikkal foglalkozó szakemberek számára.
2. A képzésben résztvevő hallgatók ismereteinek és kompetenciáinak megfelelően új szakma kialakítása és elterjedése Magyarországon: a szülő-csecsemő konzultációs / terápiás tevékenységet folytató prevenció és intervenció munkakörök társadalmi elismertetése és támogatása (egészségügyi finanszírozás kérdésének megoldása), a lakosság számára megbízható és preferált segítő hálózat kialakítása.

terápiás módszerré vált, melyet az egészségbiztosító a hivatalosan elfogadott pszichoterápiái irányzatokon belül finanszíroz.

A szülő-csecsemő konzultációra és terápiára való szakmai felkészítés többnyire az akadémiai képzéstől függetlenül, pontosabban ezt követően továbbképzési programok bevonásával történik.

Az Európai Unióba való belépés Magyarországon is új lehetőségeket és megoldásokat hozott, mely a család és a koragyermekkor jobb egészségügyi és pszichoszociális ellátásához vezethet. Ezzel egyidejűleg a csecsemő- és kisgyermekkor prevenció és intervenció ajánlatainak a fontossága is előtérbe kerül. A szakemberek szülő-csecsemő konzultációra és terápiára való képzése fontos lépés egy hatékony egészségügy és társadalompolitika elősegítésére.

A fejlett nyugati országok (Anglia, Ausztrália, Ausztria, Franciaország, Kanada, Németország, Svájc, Svédország, USA) trendjét figyelembe véve, ahol a csecsemő és kisgyermekes szülők számára rendelkezésre álló konzultációs és terápiás lehetőségek hosszú évek óta részei a pszichoszociális ellátásnak és egészségügynek, hasonló megjelenési formák várhatók Magyarországon is. A jövő szempontjából számíthatunk arra, hogy a szülő-csecsemő konzultációra és terápiára való igény és szükséglet, mint hatékony prevenció és intervenció program nagy ütemben fog növekedni. **Ehhez mindenképpen kiképző és továbbképző programokra van szükség,** hogy a szülő-csecsemő konzultáció és terápia a csecsemő és kisgyermekkor egészségügyi- és pszichoszociális ellátásának fontos részeként széleskörűen megszilárdulhasson Magyarországon is.

A fent említett fejlett országokban szerzett hosszú éves tapasztalatok és tudományos vizsgálatok rámutatnak, hogy sok esetben egy-két konzultációs óra elegendő, hogy a főnnálló csecsemő- és kisgyermekkor regulációs zavarokat idejében korrigáljuk. Ugyanakkor világossá vált az is, hogy az akadémiai képzés (orvosi, pszichológiai, pedagógiai) nem elegendő ahhoz, hogy a regulációs zavarok komplexumát a szakemberek kellőképpen tudják kezelni. Ennek megfelelően szakképzési és továbbképzési programok kidolgozása valósult meg, mely úgy az interdiszciplináris (orvos, pszichoterapeuta, pedagógus, pszichológus, védőnő közös képzése) mint pedig kimondottan az egyes szakmákra (orvosi, pszichoanalitikai) irányuló szakemberképzést tenne lehetővé.

Európán belül a német nyelvű országok közös együttműködéssel dolgoznak a szülő-csecsemő terápiás képzés és továbbképzés magas színvonalú standard kritériumainak a kidolgozásán. Németországban például több tartomány nagyobb városaiban (Berlin, Heidelberg, München, Potsdam) van lehetőség a szülő-csecsemő konzultáció vagy terápiás kezelés módszereinek az elsajátítására. Angliában az „Anna Freud Intézetben” történik elsősorban a nemzetközileg is elismert programok terjesztése. Az Egyesült Államokban és Ausztráliában az Európai országokat megelőzve korábban meghonosult a szülő-csecsemő konzultációra és terápiára való szakmai felkészülés lehetősége.

Az utóbbi évekre visszatekintve Magyarországon is felmutathatóak a főleg magánkezdeményezéseken alapuló konzultációs vagy terápiás kezelési ajánlatok, melyek jelenleg a segítségre szoruló kisgyermekes szülők csak egy nagyon kis százalékát érik el. A nemzetközi trendekhez hasonlóan Magyarországon is elvárhatjuk, hogy úgy a szakmai képzés igénye, mint pedig a támogatásra szoruló Szülők érdeklődése egyaránt nagy ütemben fog növekedni.

III. Szakdolgozati követelmények

Bevezetés, általános tudnivalók

A képzés 3-4. féléve során minimum három eset kerül írásbeli feldolgozásra az esetvezetéssel kapcsolatos szemináriumok leadandó dolgozataiként.

A hallgatók a 4. félévben szakdolgozatot adnak le, amelynek témája a kora gyermekkori regulációs zavarok, illetve az integrált szülő-csecsemő konzultáció egy elméleti vagy módszertani kérdéskörének komplex feldolgozása.

A szakdolgozatban az adott témakörre vonatkozó szakirodalom kutatás és az integrált szülő-csecsemő konzultáció gyakorlati tapasztalatainak integrációja az elvárás, amely kétféleképpen lehetséges:

- vagy a képzés 3-4. féléve során feldolgozott esetek „elmaszkolt” (szenzitív és személyes adatoktól mentes) részleteinek integratív, illusztratív, elméleti kontextusba ágyazása révén,
- vagy pedig a szakirodalom kutatás alapján feldolgozott elméleti / módszertani témakör jelentőségének, szerepének, megjelenési formáinak bemutatásával az integrált szülő-csecsemő konzultáció gyakorlatára reflektálva.

A szakdolgozat célkitűzése, hogy a végzős hallgató bemutassa a megszerzett elméleti, gyakorlati és készségszintű tudásának szintézisét és alkalmazását a szülő-csecsemő konzultáció területén. Célja továbbá, hogy témájának írásos feldolgozásával és szóbeli megvédésével számot adjon szerzett tapasztalatainak, a szakirodalomból elsajátított tudásának a mindennapi szakmai tevékenységbe történő integrálásáról.

Az aktuális tartalmi követelményekről, a meghirdetett témákról, illetve a konzulensek személyéről a hallgató a 3. félév legelején pontos információt kap. A választott konzulenssel a téma feldolgozása a 3-4. félévben történik egyéni konzultációk keretében, illetve csoportos formában a Szakdolgozati szakszemináriumok alkalmával. Az Intézet által biztosított egyéni konzulensi óraszám maximum 3 óra, ezzel kell a hallgatónak gazdálkodnia. A hallgatónak viszont minimum 2 alkalommal kell jelentkezni a konzulensnél.

Tartalmi követelmények

A hallgató egy általa kiválasztott, eseteihez vagy a mindennapi gyakorlatához kapcsolódó elméleti vagy módszertani témát dolgoz fel úgy, hogy a szakirodalmi összefoglalást kiegészítik az esetvezetéseiből, a szülő-csecsemő konzultáció módszeréről szerzett szakmai tapasztalatokkal. A kidolgozás során fokozottan ügyelni kell arra, hogy az esetek ne legyenek felismerhetők, túlzott részletességgel ne szerepeljenek személyes és pontos anamnézisre utaló adatok, mivel a szakdolgozatok nyilvánosak lesznek.

A szakdolgozatnak tartalmazni kell a következő részeket:

A témafeldolgozás általános szempontjai:

- minél konkrétabb, szűkebb, megragadhatóbb téma választása;
- több nézőpont jelenjen meg, törekedve azok kiegyensúlyozott bemutatására;

- több szaktudomány fogalomrendszere segítségével határozzon meg fogalmakat, gondolatokat, ha szükséges;
- jelenjen meg egy saját nézőpont, melyen keresztül olvassa, szűri, s veti össze a szakirodalmakat.

A dolgozat legfontosabb részei:

- bevezetés, témaindoklás
- szakirodalmi összefoglaló: kritikai elemzés, véleményezés, értékelés, nézetek ütköztetése – esetillusztrációkkal vagy a szülő-csecsemő konzultáció gyakorlati implikációival
- saját nézet, állásfoglalás megfogalmazása
- összegzés

A szakirodalmi hivatkozások száma: min. 20 (hazai és nemzetközi) szakirodalom (könyv, könyvfejezet, folyóiratcikkek). Nemzetközi szakirodalom beépítése nem elvárt követelmény, azonban rendkívüli módon emelheti a szakdolgozat színvonalát. A fontos klasszikus és a friss, az elmúlt 10 évből származó szakirodalmak használata kiegyenlített legyen.

Etikai szempontok

Az információkat a szóban forgó családokról nevek, konkrét személyes és pontos anamnézisre utaló adatok nélkül írjuk le! (Mégmásított keresztnéveket írhatunk, de ne jelenjen meg város-, vagy településnév, születési dátum, illetve konkrét foglalkozás)

Formai követelmények

Terjedelem

A szakdolgozat főszövegének terjedelme 60-75.000 karakter (szóközökkel). A terjedelemben a főszövegbe illesztett táblázatok, ábrák, illetve a lábjegyzetek is beletartoznak.

Főszövegen kívüli részek: Fedél (2. sz. melléklet), belső címlap (3. sz. melléklet), tartalom- és irodalomjegyzék, mellékletek.

A dolgozat tagolása

- Az absztrakt oldal tartalmazza a dolgozat rövid összefoglalóját (legfeljebb 200 szó) és a dolgozathoz kapcsolódó, a szakdolgozó által megadott min. 5 kulcsszót.
- A tartalomjegyzék a fő- és alcímeket, valamint az oldalszámokat tartalmazza.
- A bevezetés tartalmazza a témaválasztás indokait, jelentőségét, a munka célját. A problémafelvetés azoknak a kérdéseknek és meglátásoknak a megfogalmazása, melyek később a dolgozat tárgyát képezik.
- A főrész a téma kifejtése a megadott szakmai szempont alapján.
- Az összegzés tartalmazza a feldolgozott téma rövid összefoglaló bemutatását, a használt módszereket, az elért eredményeket és azok alkalmazhatóságát.
- Hivatkozott irodalomjegyzék.
- Nyilatkozat: Az irodalomjegyzéket követően a hallgató saját kezű aláírásával ellátott, "A szakdolgozat készítésére vonatkozó szabályok betartásáról" c. nyilatkozatot szükséges szerepeltetni. (ld: 1.sz. melléklet).
- Mellékletek: olyan képes vagy szöveges anyag, mely a főszövegbe nem illeszthető, azonban alátámasztja a főszövegben kifejtett mondanivalót. A főszövegben minden mellékletre hivatkozni kell.

Általános formai követelmények

A **főszöveg** formai követelményei:

- A főszövegben: betűnagyság: 12-es; sorköz: 1,5; betűtípus: Times New Roman;
- A margók: alul, fölül, jobb oldalon: 2,5 cm, bal oldalon kötés margó: 3 cm.
- A nyomtatott szöveg, amennyiben könyv formátumban nézünk rá az elkészült dolgozatra, a jobb oldalakon helyezkedjen el.
- Oldalak számozása: jobb alsó sarok. Az oldalak számozása a tartalomjegyzékkel indul.
- A fejezetek tagolása a decimális számozást követi.
- A lábjegyzetben: betűnagyság: 10-es; betűtípus: Times New Roman; sorköz: szimpla.
- A kiemelt idézetekben: betűnagyság: 11-es; betűtípus: Times New Roman; sorköz: 1,5; és 1,5 cm behúzással, idézőjelben.

A **számok** használata:

- A folyó szövegben használt számokat (évszám, sorszám, statisztikai adatok: százalék, tizedes tört, stb.) következesen használjuk a dolgozat egészében.

Táblázatok és ábrák

- Az ábrákat és a táblázatokat önálló címmel és jelmagyarázatokkal kell ellátni.
- Az ábrákat és táblázatokat külön-külön számozással kell közölni, és a szövegben egyértelműen kell utalni az ábrákra és a táblázatokra.
- A táblázatok feliratait (táblázat neve, oszlopok, sorok címei) magyarul kell közölni, nem elfogadható az adatelemző, adatfeldolgozó programokból kikerült nyers, szerkesztetlen táblázat.

Jegyzetek

- A jegyzetek az adott lap aljára kerülnek (lábjegyzet), nem a tanulmány végére összegyűjtve.
- A lábjegyzetek alapvetően magyarázatok céljára szolgálnak, a főszöveghez megjegyzéseket, kiegészítéseket fűznek. Szakirodalmi hivatkozásokat a főszövegben kell közölni (lásd alább Hivatkozások).
- A lábjegyzeteket 1-gyel kezdődően arab számokkal folyamatosan számozzuk.
- Utalások vagy idézetek **forrásainak** azonosítása csak kivételes esetben kerül lábjegyzetbe, ha a hivatkozás annyira hosszú és összetett, hogy gátolná a főszöveg áttekinthetőségét (pl: hosszú internetes hivatkozás).

Rövidítések

- ▲ Kerülendők az általánosan nem ismert rövidítések. Amennyiben ez mégis szükséges, az első előfordulásakor a teljes nevet fel kell tüntetni.

Idézetek

A tartalmi és a szószerinti idézetek jól különüljenek el a saját gondolatoktól!

- A szó szerinti idézeteket „idézőjelbe” tesszük.
- Három sornál nem hosszabb idézetek a főszövegben folyamatosan szerepelnek idézőjelek között, utána zárójelben a pontos hivatkozás.
- Legalább négy megkezdett sornyi idézetet külön bekezdésbe tördelünk, formailag is elkülönítve a főszövegtől (beljebb). A főszövegben egy idézet hossza legfeljebb fél oldal lehet.
- A bővebb, két bekezdésnél / fél oldalnál hosszabb idézeteket (pl. jogszabályok, okiratok, statisztikai jelentések), amennyiben mégis szükségesek, mellékletbe tesszük, a főszövegben csak utalunk rá.

Parafrázis

- Amennyiben nem idézünk szó szerint, hanem más szerző gondolatát, véleményét, elméletét, vagy más által kidolgozott fogalmakat saját szavainkkal foglaljuk össze, ekkor is szükséges a forrás (Szerző, Évszám) megadása.
- A szövegben bármiféle adatot használunk fel, annak pontos forrását jelölni kell (pl.: oldalszám, link).
- A hivatkozott szakaszok egyértelműsége értelmében, ha egy bekezdésnél hosszabb parafrázisról van szó, szükséges jelezni, hogy hol kezdődik a hivatkozás (pl: A következőkben Andorka munkája alapján mutatom be a társadalmi struktúra mérési lehetőségeit...).
- Közvetett hivatkozás esetén mindkét forrást meg kell adni (lásd alább).

A szövegben jelölt hivatkozások és az irodalomjegyzékben szereplő tételek teljes mértékben megfeleltethetők egymásnak.

Felhívjuk a figyelmet a plágium szabályzat betartásának szükségességére. Ennek megsértése a plágiumszabályzatban meghatározott következményekkel jár. A mindenkor aktuális plágiumszabályzat elérhető a <http://mental.semmelweis.hu/hu/szakdolgozat> linken.

Hivatkozások

Szerző-évszám rendszer a főszövegben

A hivatkozások a főszövegben közvetlenül az utalás után állnak zárójelben.

Szószerinti idézet esetén meg kell adni a pontos oldalszámot is. Pl.: (Szalai, 2002: 40).

Parafrázis esetén elegendő csak a műre (Szalai, 2002) utalni.

Többszerzős művek:

- Két szerző esetén a második vezetéknevet kötőjellel kapcsoljuk az elsőhöz. Ha a nevek a főszöveg részét képezik, természetesen marad közöttük a kiírt kötőszó. Pl.: (Albert és Dávid, 2001)
- Három vagy több szerző esetén az első szerző nevét már az első előfordulásakor is és *mtsai* kifejezés követi, majd az évszám.
 - Pl.: (Zombori és mtsai, 1997)
- Testületi szerzőre ugyanúgy hivatkozunk, mint személyre, de nagyon hosszú és bonyolult testületi nevek értelemszerűen rövidíthetők.
Pl.: (Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet, 2012) vagy (NCSSZI, 2012)
- A hivatkozásnak csak azt az információt kell tartalmaznia, amely a főszövegből nem derül ki. Előfordul, hogy csak a oldalszám megadása kell.
 - ... „, a cigányok között kevesen vannak azok, akiknek munkahelyük van, még kevesebben azok, akiknek stabil, teljes állásuk van” (Kemény, 2004: 117).
 - ... ahogy Kemény és munkatársai rámutattak, „, a cigányok között kevesen vannak azok, akiknek munkahelyük van, még kevesebben azok, akiknek stabil, teljes állásuk van” (2004: 117).
 - ... ahogy Kemény és munkatársai 2004-ben rámutattak, „, a cigányok között kevesen vannak azok, akiknek munkahelyük van, még kevesebben azok, akiknek stabil, teljes állásuk van” (117).
- Évszám nélküli forrás esetén a zárójelben é.n. rövidítést használjuk (Tóth, é.n.). Ugyanezt alkalmazzuk az irodalomjegyzékben is.

Irodalomjegyzék

- A hivatkozott művek teljes bibliográfiai leírása a tanulmány végén álló irodalomjegyzékben szerepel. Az irodalomjegyzékben felsorolt összes közleményre hivatkozni kell a dolgozatban.
- **Azonos szerző és évszám** esetén az egyes tételeket az ábécé kisbetűivel kell megkülönböztetni, és a hivatkozásokban is így szerepeltetni. (Pl: Török, 2003b)
- Az irodalomjegyzékben a közlemények valamennyi szerzőjét fel kell tüntetni.
- **Betűrend:** a szerző vezetékneve szerint. Azonos szerző több műve esetén a megjelenés évszáma szerint rendezzük sorba a tételeket.

Nevek

A magyar és külföldi nevek esetében is a vezetéknevet írjuk előre, a keresztnévet kezdőbetűvel rövidítjük, utána pont. Több keresztnév esetén kezdőbetűk között nincs szóköz, de az esetleges kötőjelet megtartjuk.

Példák a különböző források feltüntetésére:

Könyv:

Kemény, I., Janky, B. és Lengyel, G. (2004). *A magyarországi cigányság 1971-2003.* Budapest: Gondolat Kiadó.

Könyvfejezet:

Teleki, B. (1990). Család támaszrendszere. In Benkő, Á. (szerk.), *Egészséges család, egészséges nemzet Családkongresszus 1990.* Budapest: Nagycsaládosok Országos Egyesülete. 85-99.

Folyóirat cikk:

Szalai, J. (2002). A társadalmi kirekesztődés egyes kérdései az ezredforduló Magyarországon. *Szociológiai Szemle, 4,* 34-50.

Szakedolgozat, disszertáció:

Szél, B. (2011). *A párkapcsolati összetartást segítő minták elemzése.* Budapesti Corvinus Egyetem.

Internetes források:

Vajda, A. *Utcán, betegen - A hajléktalanok egészségügyi ellátásáról.* <http://www.kazalkolos.lapok.hu/keret.cgi?utcanbetegen.htm> Letöltve: 2017. március 22.

Nem szakirodalmi hivatkozások:

A jogszabályra való hivatkozás nem számít szakirodalmi hivatkozásnak. Példa a **jogszabályokra való hivatkozás** helyes módjára:

Törvényre: 1997. évi XXXI. törvény a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról

Rendeletre: 9/2001. (XII. 20.) SzCsM rendelet a szociális szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról

Határozatra: 22/2003. (IV. 28.) AB határozat az eutanáziáról

Titkosítás

A dolgozat készítésénél ügyeljünk a személyiségi jogok betartására (pl.: a beazonosíthatóság elkerülésére)!

Ha az anonimizálás nem bizonyul elégségesnek az adatok védelmére, titkosítási kérelemmel lehet fordulni az Intézet igazgatójához. Így az opponens és a záróvizsgabizottság tagjai

esetében alapkövetelmény a diszkréció. A dolgozat 5 évig megőrizendő, „Titkosított” felirattal tárolandó, ki nem adható.

Szakedolgozati bejelentő, a konzulens személye

A szakedolgozati bejelentő lapot (honlapról letölthető) a III. félévben október. 15-ig kell leadni a szak tanulmányi felelősénél.

A szakedolgozat elkészítésénél a megjelölt konzulens szakmai segítséget nyújt a hallgatónak azokban a kérdésekben, amelyek a hallgató önálló munkája során felmerülnek; alternatívát válaszol fel, nem dönt a hallgató helyett.

Módosítás

A szakedolgozat készítésekor a választott témával és a konzulens személyével kapcsolatban felmerülhet a változtatás igénye.

Módosítást a Szakedolgozattal kapcsolatos változtatási kérelem c. nyomtatvány beadásával (letölthető a honlapról) lehet megtenni a konzulenssel történt egyeztetés alapján a konzulens saját kezű aláírásával támogatva. A módosító kérelem leadási határideje a III. félévben január 15.

A szakedolgozat leadása

A szakedolgozat leadási határideje a IV. félévben április 15 és május 15. között esedékes, évfolyamtól és órarendtől függően.

A szakedolgozatot online változatban pdf-en és két nyomtatott (spirálozott vagy sínezett) példányban kell beadni. Mindkét nyomtatott példányt a hallgató a védés után visszakapja, csak az elektronikus pdf változat marad archiválásra az Intézetben. A szakedolgozat csak a Szakedolgozati konzultáció igazolólap (letölthető a honlapról) (legkésőbb a szakedolgozat leadásának időpontjáig történő) leadását követően adható le.

A szakedolgozat értékelése

A dolgozatot opponens és a konzulens is értékeli előre meghatározott szempontok szerint (4. sz. melléklet).

Az értékelés általános szempontjai:

A témaválasztás:

- a témaválasztás eredetisége
- a vizsgált probléma elméleti és/vagy gyakorlati fontossága
- a szerző személyes kötődése a témához

A felhasznált szakirodalom:

- a feldolgozott irodalom, forrásanyag terjedelme
- felhasznált szakirodalmak újszerűsége
- az irodalom, forrásanyag feldolgozottsága
- a hivatkozási szabályok betartása

A kidolgozás színvonala:

- dolgozat címének összhangja a tartalommal
- a témakidolgozás felépítése, fókuszáltsága, lényegi elemek kiemelése, koherencia
- az esetillusztrációk, illetve a módszer gyakorlati implikációinak adekvát megfogalmazása és integrációja a téma szakirodalmi bemutatásával

- a szerző érvelése, gondolatmenete
- a dolgozat kivitelezése, stílusa, nyelvezete, külalakja
- önálló eredmények - a szerző önálló gondolatainak, következtetéseinek megalapozottsága
- a felvetett problémák újszerűsége
- formai követelményeknek való megfelelés

A bírálók számára részletes értékelési szempontsor (4.sz. melléklet) készül, amelyet a hallgatók is megkapnak még a szakdolgozat leadás előtt.

A bírálók javaslatot tesznek a diplomamunka (szakdolgozat) minősítésére. A diplomamunka elégtelen, ha mindkét bíráló elégtelen minősítést ad. Csak az egyik bíráló elégtelen minősítése vagy a bírálók javaslatainak jelentős eltérése (min. 3 érdemjegy különbség) esetén az adott oktatási szervezeti egység vezetője jogosult egy harmadik külsős bíráló javaslatát kérni a diplomamunka (szakdolgozat) minősítéséhez. Amennyiben a bírálók értékelése nem különbözik nagymértékben (max. 2 érdemjegy különbség), a bírálók közötti szakmai konszenzussal, annak hiányában az intézet által felállított bizottság által kerül kialakításra a szakdolgozat végső érdemjegye.

A bírálat a védés előtt legkésőbb 5 nappal kerül feltöltésre a Neptun rendszerbe.

Amennyiben a hallgató számára nem elfogadható az értékelés, fellebbezést nyújthat be a megadott határidőn belül, különjárás díj (ld. a mindenkor érvényes Térítési és Juttatási Rendben) fejében.

Elégtelen diplomamunkát (szakdolgozatot) pótolni legfeljebb két alkalommal lehet. A diplomamunka két alkalommal való elégtelen minősítése esetén a vizsgára bocsátás lehetőségéről az adott oktatási szervezeti egység vezetője dönt.

1. számú melléklet

SZERZŐI NYILATKOZAT

a szakdolgozat készítésére vonatkozó szabályok betartásáról

„Alulírott (Név, Neptun kód:), mint a szakdolgozat szerzője nyilatkozom arról, hogy
dolgozatom elkészítésénél (melynek címe:

.....
.....)

a megadott jegyzéken túl, a bibliográfiában felsorolt nyomtatott és online szakirodalmon kívül más
irodalmat nem használtam fel. A dolgozatom önálló, saját munkám. A dolgozat készítésére vonatkozó
szabályokat, különösen a hivatkozások és idézések tekintetében, betartottam.

Jelen nyilatkozat aláírásával tudomásul veszem, hogy amennyiben bizonyítható, hogy a dolgozatot
nem magam készítettem, vagy a dolgozattal kapcsolatban szerzői jogsértés ténye merül fel, az
Egyetem ellenem fegyelmi eljárást indíthat.

.....
Hallgató

Budapest, dátum

2. számú melléklet
A szakdolgozat fedlapjának formája

SZAKDOLGOZAT

HALLGATÓ TELJES NEVE
(személyi igazolvány szerint)

2020

*3. számú melléklet
A belső címoldal formája*

Hallgató teljes neve *(személyi igazolvány szerint)*

Szakedolgozat címe, alcíme

SEMMELWEIS EGYETEM EKK
MENTÁLHIGIÉNÉ INTÉZET

Integrált szülő-csecsemő konzultáció
Szakirányú Továbbképzési Szak

Intézetigazgató:
Dr. Pethesné Dávid Beáta Judit
egyetemi tanár

Konzulens:
A konzulens hivatalos neve

BUDAPEST

2020

Szakdolgozat bírálata

Konzulens/opponens neve (aláhúzendő):

A hallgató neve:

A dolgozat címe:

Szak megnevezése:

ELFOGADHATÓSÁG KRITÉRIUMAI (ezek hiányában a dolgozat automatikusan elutasításra kerül):

1. Előírásoknak megfelelő terjedelem és a szerkezeti részek megléte (ld. „Szempontok a szakdolgozat elkészítéséhez” útmutatót).
2. Előírásoknak megfelelő formai követelmények (ld. „Szempontok a szakdolgozat elkészítéséhez” útmutatót)
3. Etikai szempontok figyelembevétele a szakdolgozati eset megírásakor (minden olyan adatot, amely az eset személyazonosságát, kilétét felismerhetővé tenné, TILOS a leírásban feltüntetni!)
4. Adatok eredetiségének igazolhatósága (jegyzőkönyvek, videofelvétel bemutatása a témavezetőnek)
5. Plágium kizárhatósága (szakdolgozati nyilatkozat, záradék csatolása)

A dolgozat a fenti kritériumok alapján értékelésre elfogadható: IGEN NEM

NEM esetén indoklás:

FORMAI ÉRTÉKELES					
Alapvető részek megléte, és áttekinthető strukturálása: (cím, oldalszámozás; fejezet-címek, irodalomjegyzék, mellékletek, stb.)	1	2	3	4	5
Arányok: a dolgozatban a javasoltnak megfelelő arányban oszlanak el az egyes részek	1	2	3	4	5
Hivatkozások: a szövegben megjelenő hivatkozások a hivatalos előírásoknak megfelelően szerepelnek (ld. „Szempontok a szakdolgozat elkészítéséhez” útmutatót)	1	2	3	4	5
Irodalomjegyzék: a szövegben megjelenő szakirodalmak a hivatalos előírásoknak megfelelően szerepelnek (ld. „Szempontok a szakdolgozat elkészítéséhez” útmutatót)	1	2	3	4	5
Helyesírás: a magyar helyesírás szabályainak megfelelő	1	2	3	4	5

TARTALMI ÉRTÉKELÉS

Témaválasztás A témaválasztás eredetisége, a felvetett problémák újszerűsége. A vizsgált probléma elméleti és/vagy gyakorlati fontossága.	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A felhasznált szakirodalom I. A feldolgozott irodalom, forrásanyag terjedelme, sokszínűsége. <i>(Szakirodalmi hivatkozások száma: min. 20 (hazai és nemzetközi) szakirodalom (könyv, könyvfejezet, folyóiratcikk), nemzetközi forrás emeli a kidolgozás színvonalát).</i>	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A felhasznált szakirodalom II. A felhasznált szakirodalmak újszerűsége, frissessége. <i>(A hivatkozások többsége friss, az elmúlt 10 évből származó irodalom legyen.)</i>	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Esetillusztrációk / Az ISZCSK gyakorlati kérdésköreinek integrálása Az esetillusztrációk / gyakorlati példák és érvelések adekvát használata, integrációja a szakirodalmi anyaggal.	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A kidolgozás színvonala I. A témakidolgozás felépítése, fókuszáltsága, lényegi elemek kiemelése, koherencia.	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A feldolgozás színvonala II. Az irodalom, forrásanyag feldolgozottsága. A szerző érvelése, gondolatmenete. Kritikai elemzés, véleményezés, értékelés, nézetek ütköztetése. <i>(A szakirodalmi források és a saját nézőpontok, értelmezések tisztán elválnak, azonban integratívan alkotnak egységet a dolgozat során.)</i>	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A szerző önálló gondolatainak, következtetéseinek megalapozottsága a szakirodalmi áttekintés alapján. Saját nézet, állásfoglalás megfogalmazása, összegzés.	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Opponensi összbenyomás a dolgozatról Szubjektív tetszés, érdekesség, elméleti / módszertani / klinikai inspirálódás	0 1 2 3 4 5

ÖSSZESÍTETT ÉRTÉKELÉS

	- Elérhető	0-50 = 1	51-62 = 2	63-76 = 3	77-89 = 4	90-100 = 5
Formai	25 pont					
Tartalmi	75 pont					
Összesen	100 pont					

Érdemjegy: (1-5) egész szám – *elégtelen, elégséges, közepes, jó, jeles*)

Összegző szöveges értékelés:

A BÍRÁLÓ KÉRDÉSEI A SZAKDOLGOZAT VÉDÉSÉHEZ (opponensi bíráló esetén):

1. Elméleti / módszertani kérdés:

2. Gyakorlati kérdés:

Budapest, (dátum)

.....
Szakdolgozatot bíráló konzulens/opponens aláírása (aláhúzendó)

IV. A záróvizsgára bocsátás feltételei

Mindazok, akik az I., II., III. és IV. félév követelményeit maradéktalanul teljesítik a IV. félév végén abszolutóriumot (végbizonyítvány) kapnak, és az indexükbe bekerül a „tanulmányi kötelezettségeinek eleget tett” bejegyzés. Erről, azaz az abszolutórium megszerzéséről, igény szerint, hallgatói kérésre, külön igazolást is kiállít az Egyetem. Ez az igazolás jelzi a tanulmányok elvégzését, de nem minősül végzettségnek. A végzettséget igazoló oklevél a sikeres záróvizsga után kerül kiállításra.

Záróvizsgára jelentkezni, illetve azon részt venni, csak abszolutóriummal és határidőre leadott szakdolgozattal lehet.

A záróvizsga két részből áll: az elméleti/módszertani szakdolgozat, illetve a képzés során feldolgozott esetek közül az egyik kiválasztott eset (a „vizsga eset”) megvédésére is sor kerül. A hallgatónak röviden prezentálnia kell a szakdolgozatot, illetve a kiválasztott esetet, majd az opponensi bírálatban feltett gyakorlati és elméleti kérdésekre, illetve a védés során a bizottsági tagok kérdéseire kell válaszolnia.

A záróvizsga minősítését a szakdolgozatra (SZD), a szakdolgozatvédésre (SZV), valamint a vizsga eset védésére (EV) adott érdemjegyek átlagából, következő képlet alapján számítjuk:

$$ZV=(SZD+SZV+EV)/3$$

ahol

ZV=záróvizsgajegy átlaga 2 tizedesig megadva

SZD= szakdolgozatra kapott jegy (ha az opponensi vélemények eltérnek, a konszenzusos jegy, ha nincs konszenzus, az intézet által felállított bizottság által megállapított jegy)

SZV= a szakdolgozatvédésre kapott jegy

EV=a „vizsga eset” védésére kapott jegy

E képlet alapján a záróvizsga lehetséges minősítése:

5 : kiváló

4,51 – 4,99 : jeles,

3,51 – 4,50 : jó,

2,91 – 3,50 : közepes,

2,00 – 2,90: elégséges

ha bármely részjegy elégtelen : a záróvizsga minősítése elégtelen.

Az oklevél minősítését a záróvizsgajegy (ZV) és a képzés során szerzett érdemjegyek kreditekkel súlyozott átlaga (JÁ) határozza meg.

A következő képlet alapján számítjuk:

$$D = (ZV+JÁ)/2$$

ahol

D = a diploma minősítésének értéke

ZV = záróvizsgajegy átlaga 2 tizedesig megadva

JÁ = érdemjegyek kreditekkel súlyozott átlaga 2 tizedesig megadva

E képlet alapján az oklevél lehetséges minősítése:

4,51 – 5 : kiváló,

3,51 – 4,50 : jó,

2,51 – 3,50 : közepes,

2,00 – 2,50 : elégséges

V. Az integrált szülő-csecsemő konzultáció szakirányú továbbképzési szak képzési és kimeneti követelményei

I. A szakirányú továbbképzés neve: integrált szülő-csecsemő konzultáció szakirányú továbbképzési szak

II. A szakirányú továbbképzési szak FIR-kódja:

III. A létesítést engedélyező határozat ügyiratszám: OH-FHF/1088-4/2009.

IV. A létesítő intézmény neve: Pázmány Péter Katolikus Egyetem

V. A szakirányú továbbképzési szak képzési és kimeneti követelménye:

1. A szakirányú továbbképzési szak megnevezése:

integrált szülő-csecsemő konzultáció szakirányú továbbképzési szak

2. A szakképzettség oklevélben szereplő megnevezése:

szülő-csecsemő/kisgyermek konzulens

3. A szakirányú továbbképzés képzési területe:

társadalomtudomány képzési terület

4. A felvétel feltétele:

Legalább alapképzésben szerzett oklevél a következő képzési területeken: bölcsészettudomány, társadalomtudomány, pedagógusképzés, orvos- és egészségtudomány, jogi és igazgatási.

5. A képzési idő: 4 félév

6. A szakképzettség megszerzéséhez összegyűjtendő kreditek száma: 120 kredit

7. A képzés során elsajátítandó kompetenciák, tudáselemek, megszerezhető ismeretek, személyes adottságok, készségek, a szakképzettség alkalmazása konkrét környezetben, tevékenységrendszerben:

A program elvégzésével a hallgatók a következő kompetenciákkal rendelkeznek:

- a csecsemő- és kisgyermekkorra vonatkozó komplex egészségügyi, pszichológiai, pedagógiai, valamint aktuális családszociológiai kérdések ismeretével;
- az interdiszciplináris képzés – orvos, pszichológus, pedagógus, gyógypedagógus, gyógytornász, szociális munkás, gyermekjogi szakemberek – az elméleti képzés mellett új minőséget hoz létre a gyakorlati tapasztalatok megosztása által, így a hallgatók képessé válnak interdiszciplináris megoldások gyakorlati alkalmazására;
- korszerű ismeretek birtokába kerülnek a csecsemő- és kisgyermekkor testi és lelki fejlődésének sajátosságairól, a kötődési kapcsolatok minőségéről kisgyermek és felnőtt korban, a szülővé válás folyamatáról és a szülő-csecsemő kapcsolatban jelentkező regulációs problematikáról;
- képesek lesznek a koragyermekkorai regulációs zavarok – viselkedési zavarok – időbeni felismerésére, ezirányú intervenciók (tanácsadás, konzultáció) speciális alkalmazására, dokumentáció készítésére, valamint az erre a területre kidolgozott, speciális interjú készítésére.

Alkalmazási területek, az adott területen meghatározott kompetenciahatárok kereteinek betartásával:

- gyermekrendelések: orvosok, védőnők;
- bölcsődei csoport, játszócsoport: bölcsődei szakemberek;
- Nevelési Tanácsadó, pszichológiai rendelések: pszichológusok;
- Gyermekjóléti Szolgálat: pszichológusok, szociális munkások;
- Gyámügy, Bíróság: jogi szakemberek.

8. A szakképzettség szempontjából meghatározó ismeretkörök, és a főbb ismeretkörökhöz rendelt kreditérték:

Fejlődéelmélet: 23 kredit

Kötődéelméleti ismeretek: 14 kredit

Fejlődés pszichopatológia és korai regulációs zavarok: 15 kredit

Csecsemő-megfigyelés: 14 kredit

Szülő-csecsemő konzultáció elmélete és gyakorlata: 34 kredit

Speciális kurzusok: 10 kredit

9. A szakdolgozat kreditértéke: 10 kredit